

ממון גבוה. "האש" מה אש לאכילה אף הוא נמי לאכילה	אינה מקודשת	סתם משנה (ר"מ ור' יוסי)	קדשים קדשים קלים
ממון כהן. "לך" ולכל צרכיך = לר' יוחנן חזר בו ר' יהודה = לרב לא חזר בו ר' יהודה =	מקודשת	(ברייטא) ר' יהודה	
"ומעלה מעל בהשם" לרבות קדשים קלים שהן ממונו	קדשים קלים מחיים מקודשת	(ברייטא) ר' יוסי הגלילי	
ממון גבוה. "וכל מעשר הארץ וגו' קדש להשם"	אינה מקודשת	רבי מאיר	מעשר שני
ממון הדיוט. אבל הוי מקח טעות: לר' ירמיה מפני שהיא אינה רוצה לר' יעקב מפני ששניהם אינם רוצים ממון הדיוט.	בשוגג אינה מקודשת במזיד מקודשת	רבי יהודה	
כיון שמעל יצא לחולין. אבל הוי מקח טעות: לר' ירמיה שניהם אינם רוצים לר' יעקב היא אינה רוצה כיון שמעל יצא לחולין.	בשוגג אינה מקודשת במזיד מקודשת	ר' מאיר	קדש = לר' יוחנן = כל הקדשות
כיון שמעל בשוגג יוצא הקדש לחולין. כשמעל במזיד אין ההקדש יוצא לחולין.	בשוגג מקודשת במזיד אינה מקודשת	רבי יהודה	
כשמעל בהן אינם יוצאים לחולין כיון שניתנו ליהנות בהם. לית ליה דר' יוחנן משום מקח טעות. כיון שמעל בהם יוצאים לחולין.	בשוגג אינה מקודשת בשאר הקדשות מקודשת במזיד מקודשת	ר' מאיר	קדש = לרב = מתני' בכתנות כהונה
כיון שמעל בשוגג יוצא הקדש לחולין. כשמעל במזיד אין ההקדש יוצא לחולין.	בשוגג מקודשת במזיד אינה מקודשת	ר' יהודה	

ט וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאפֶה בְּתַנּוּר	לְכָל בְּנֵי אֶהְרֹן תִּהְיֶה	אין חולקים מנחות כנגד זבחים
וְכָל נֶעְשָׂה בַמִּרְחֶשֶׁת	לְכָל בְּנֵי אֶהְרֹן תִּהְיֶה	אין חולקים מנחות כנגד עופות אף שקמו תחתיהם בדלות
וְעַל מִחְבַּת לִכְהֵן הַמִּקְרִיב אֹתָהּ לֹא תִהְיֶה:	לְכָל בְּנֵי אֶהְרֹן תִּהְיֶה	אין חולקים עופות כנגד זבחים אף ששניהם מיני דמים
י וְכָל מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן	לְכָל בְּנֵי אֶהְרֹן תִּהְיֶה	אין חולקים מנחות כנגד מנחות אף ששניהם מעשי יד
וְחֻרְבָּה	לְכָל בְּנֵי אֶהְרֹן תִּהְיֶה	אין חולקים מחבת כנגד מחבת וכו' אף ששניהם רכים וכו'
אִישׁ כְּאָחִיו:	וְאִישׁ כְּאָחִיו: יב אם על תּוֹדָה	אין חולקים בקדשים קלים
אִישׁ כְּאָחִיו:		איש חולק ואפי' בעל מום, ואין הקטן חולק ואפי' תם.